

Efterskole eller hvad?

Ja, hvad skal man vælge når man er færdig med 8. klasse?

For vores familie var der ikke tvivl om hvad der skulle vælges, mere hvor man **kunne** vælge.

Det første vi gjorde var at kontakte Karsten Torst på Solbakken for at høre hvilke efterskoler han kunne anbefale til Anja som er kørestolsbruger. Vi kunne læse os lidt til på nettet hvilke efterskoler der tog handicappede elever ind, men ikke om de samtidig var egnet til kørestolsbrugere. Vi fik nogle forskellige oplyst af Karsten og søgte lidt flere oplysninger på nettet om den enkelte efterskole. Der er jo ikke frit valg når du er handicappet **og** kørestolsbruger.

Vi aftalte et besøg på Fåborgegnens Efterskole og var ovre at se den en dag. En dejlig skole, der er indrettet på et tidligere plejehjem, så der er toilet og bad på værelserne. Der sover 2 elever på hvert værelse. Desuden er gangene så brede at der sagtens kan stå en minicrosser til opladning uden for værelset. Der er godt nok 2 etager, men elevatoren er der også fra tidligere brugere. En dejlig efterskole, men desværre var der også venteliste, så vi skulle jo finde et alternativ.

Så besøgte vi Onsild Idrætsefterskole(OIES). Den er i et plan uden trin overhovedet. Man sover 4 elever på hvert værelse og toilet og bad er fælles på gangen. De gjorde meget ud af at fortælle om hvordan de integrerede de andre elever i handicapdræt. F.eks. har de nogle kørestole til at stå i redskabsrummet i hallen, da de har noget der hedder handicapdræt på skemaet som valgfag. De handicappede er også med til stor gymnastikopvisning i Gigantium i Aalborg hvor alle efterskoler i Nordjylland deltager. Nu skulle vi så vælge om Anja havde lyst til at gå på OIES der ikke havde venteliste, da der jo nok ikke blev plads på Fåborgegnens. Det er 2 meget forskelligt indrettede skoler, men Anja ville meget gerne gå på OIES, så det blev valget. Den ligger for resten også lidt tættere på motorvejen end Fåborgegnens, så det er også et plus.

Så skal man jo til at finde ud af hvor meget det unge menneske egentlig selv kan og hvor meget man egentlig har gået og fejlet væk foran dem. Det tror jeg er svært som forælder at se i det daglige, men det opdager man når man sender dem hjemmefra. Dette gælder ikke kun for handicappede unge mennesker, men der er måske bare lidt flere ting man gør uden at tænke over det. De har måske også lidt sværere ved at planlægge i hvilken rækkefølge tingene skal gøres og det bliver svært når mor ikke er der til at feje forhindringer væk foran dem. Hvis de kan overskue dette er det en kæmpe oplevelse at være på efterskole.

Det første år var meget svært for Anja. Alt var nyt. Lærerne, de andre elever, lektier uden hjælp af mor eller far, selv at holde orden i sine ting og meget andet. Sammensætningen af unge mennesker og deres forskellige måder at acceptere andre på er alt afgørende for et godt år. Jeg vil sige at vi det første år havde mange opringninger fra Anja om at så var der det og det i vejen. Jeg bad hende altid om at kontakte en lærer på skolen først og så blev det som regel løst hen af vejen. Husk altid på at unge mennesker kan meget let komme til at såre hinanden og vores børn er måske ikke helt så gode til at vende den anden kind til en gang imellem og sige pyt med det. Det der også var meget underligt ved Anjas første år på OIES var at de andre elever og forældre ikke hilste når man mødte dem på gangen ved forskellige lejligheder. Vi har haft vores store datter på efterskole 2 år også og der var vi vant til,

at det gjorde man bare. Det var mærkeligt at opleve. Anja ønskede mange gange at blive hentet fordi værelset ikke fungerede helt. Det var et svært år, men hun kom godt ud på den anden side.

Så skulle hun jo vælge hvor hun skulle gå året efter. Vi blev enige om at det skulle være på OIES også, da de kun var 2 år fortsatte et år mere. Det var et godt valg. Alt var kendt nu undtagen de nye elever. Og nu vil jeg så rose det hold som Anja går sammen med nu. De er meget tolerante og rigtig rare over for hinanden. Anja skal altid lige sige god weekend til en hel masse inden hun tager hjem og det er altid med masser af kram og knus. Det samme når vi kommer igen efter weekenden. Der bliver altid sagt hej på gangen. Man kan jo godt som forælder være den der siger det først, men så bliver der også svaret. Forældrene til de andre piger på værelset hilser vi også på når vi møder dem og snakker med dem. Det er bare som vi oplevede det på storesøsters efterskole de 2 år hun gik der. Og hvor er det dejligt. Jeg mindes ikke at det er sket en eneste gang at Anja har ringet i år at hun ville hentes, fordi der var noget i vejen. Anja får hjælp til tøjvask i løbet af ugen og oprydning hvis det er nødvendigt. Desuden er der 1 med på skituren også som hjælper. Dette er betalt af hjemkommunen. Nu er året så ved at være slut og hvad så? Ja så skal Anja jo videre, men hvad skal hun så nu? Vi har ikke bestemt noget endnu, da hun skal have lavet en stor rygoperation i september og den afventer vi lige resultatet af inden vi beslutter det videre forløb, men vi har selvfølgelig kontakt til UU-vejlederen i vores kommune og har aftalt med ham at vi skal snakkes ved engang i oktober-november når vi har lidt overblik over resultatet af operationen.

Jeg har et forslag til foreningen som forælder:

Opret et eller andet sted på hjemmesiden hvor de forskellige muligheder for efterskoler kan skrives op som hjælp til dem der skal finde dem fremover.

Til andre forældre:

Meld til foreningen hvilke efterskoler I har benyttet, så vi kan få en fin søgemulighed for kommende efterskoleelever.

HUSK der er efterskolernes dag hvert år den sidste weekend i september, så kom nu ud på dem og kig.

Skrevet af Pia Knudsen, gennemlæst og godkendt af Anja Tine Knudsen